

Ein gong for lenge sida var det to guttar
som na dei var så pule. Mei var ikkje redde
for noko meinte dei. Egge var den største og Geir
var to år yngre. Klassekammeratane mine utfordra
oss til å noka ei natt i eit spøkelseshus.
Då me kom fram var det mørkt. Huset var
mørkt, gammalt og alle vindauge var knust. Ingen
hadde nokon gong turt å gå der. Egge og Geir
var liv-redde då me gjekk inn i huset.

Då dei store brune døren opna meg kom det
ein kald geys. Meie skak av redsel. Gangen
var lang og det hang skumle bilder av folk.
Det virka som bilder stava på oss. Huset
var mørkt og me hadde kunn ein oljelampe.
Meie skak og turde ikkje å rja. Trappa
opp til overetagen knirka, kven veit kor gamal
trappa er knirker Geir. Egge skak og det
var så vilt ha klatte halde lyset. Eit enormt
rom med benker og bord kom til synet. Eit stort
vindauge slapp inn litt måne lys. Egge skinka ein
kugge som for nedover trappa. Hva kan det vere
tenkte han. Meie opna sekken og tok fram søvnpilene.
Eg er livredd på Geir, lyset blinka og guttar sovna.
Ein knurre lyd for gjennom huset, Eg vokna med
ein gong. Geir, Geir stå opp nå Eg forsiktig.
Hva er det på Geir som gjeid søvnen ut av auga.

Eg trur det er nokon her. Geir någ peddølen i daga
 til seg. Ein skugga for forbi gutane. Lampa vart tent
 og menn dei någ ingenting unormalt. Ein ny skugga for forbi
 oss, men ha stoppa foran oss. me tok rekken og
 sprang ut. Etter den gangen har ingen vore i m
 nærheita av det huset